

“Tháng Giêng là tháng ăn chay/Tháng Hai trồng dưa, Tháng Ba trồng cà/Tháng Tư cấy vá ruáng
ra/Tháng Năm làm má, máa sa đáy đáng...”

*Hát Tát, đáng phá Sài Gòn lái kát cáng nhá nám. Đáng đá cho táng, táng đá cho đáng nán
cháng ai cháu trách nhám. (Hình: AFP/Getty Images)*

Gì thì gì, hái xáa, dân mình ăn Tết đán hát Tháng Giêng, ít nhát cũng phái hát ngày rám Tháng Giêng là ngày “há náu.” Báy giá, ngáng i ta hay nái, “Ăn Tết hát mừng hát mán mái thái.” Không biát tác lá “chán ngày tát khai tráng” sau Tết Nguyên Đán cá khi náo, nháng năm náo ngáng i Viát cũng láa ngày chán đá khai tráng công viác làm ăn. Nhiáu ngáng i chá má cáa, cáng kiáng mát lác “láy ngày hán” rái lái đáng cáa đá chái tiáp. Náu không khai tráng láy hán váo các ngày máng 2, máng 4, máng 6 thì phái đái đán ngày “cáu nhát,” tác máng 9, đái ká ngày máng 8. Năm nay, ngáng i dân Sài Gòn ăn Tết hái bá dai, phái đán ngày máng 9 mái đáng loát má cáa đáng đá, mán gái cũng cá.

Sáng máng 9, cám tá báo lán đác, tái đác “cháo đán khai tráng” báng bán “tin buán”:

“Tin buán” thá nhát là xáng lán giá thám gán 600đ/lít, tác mái lít hián nay cá giá tá 17-18 ngàn đáng, táng tá lác thái đám xáng lán giá 19.000đ/lít khi giá đáu thá giái là 147 USD/tháng, cán báy giá giá đáu thá giái là 74 USD/tháng. Tái chá cá mát chiác xe máy đá đá đá đá, nán tái buán vá giá xáng táng thái ít má buán vá cám giác bá láa đái thái nhiáu, bái lá máy cáu so sánh giá

xăng trong nước và giá thịt gia cầm trong thị trường đã tăng đáng kể trên báo giấy từ Thứ hai ngày 22 tháng 2, 2010 thì có, mà trên Thứ hai Thứ ba Online thì đã bắt đầu xu hướng giảm rồi.

Bên tin tiếng Việt trên trang BBC cùng ngày ghi nhận, “Giá dầu thô tuần trước đã giảm xuống dưới 75 đô la Mỹ/thùng trên thị trường thế giới.” Tôi chắc rằng tin có so sánh giá dầu trong và ngoài nước này cho một người quen hành nghề xe ôm xem, anh ta chắc hẳn sẽ kêu lên, “Thứ hai, chết tôi rồi!” và ngao ngán lúc dầu. Tôi hỏi đùa cô chủ quán cà phê, “Xăng lên giá rồi, cà phê hôm có lên giá hông?” Cô chủ quán toét miệng cười, “Em không lên giá nếu mua được cà phê giá cũ. Xăng lên giá thì vài bữa nữa thôi cái gì cũng lên giá. Người ta chắc hẳn đi bằng xe đạp đâu có ai công đi bộ ra chợ bán.”

“Tin buồn” thứ hai là lễ-cắt tóc tái lập trên đất nước mới ở đồng bằng thành phố, thôi rồi mấy ngày Tết dung dăng dung dờ thông dong chày ngói ngói ngoài đồng nay còn đâu. Tiếp tục những ngày nghỉ lễ tết gia đình và khói bếp mới mù.

“Tin buồn” thứ ba (cái này chắc hẳn rằng “buồn” mà còn “đau” nữa) là “Nhiều người Việt Nam bán sang Trung Quốc.” Các nước có 63 tỉnh, thành mà đã có “255 địa bàn trọng điểm, 89 tuyến trọng điểm và buôn bán quốc gia và trung ương. Đó là khu vực đầu tư của nước, rà soát của công an các địa phương và địa phương vẫn phòng thủ trọng điểm Trung ương trình quốc gia phòng chống buôn bán quốc gia, trung ương kê.” Thế thì nước ta trở thành cái thị trường “sản xuất và cung cấp quốc gia” cho Trung Quốc mới rồi.

“Tin buồn” thứ tư là giá dầu mới sẽ tăng gần 5% và áp dụng vào ngày 1 tháng 3, 2010. Ngành dầu nói là, “sau việc thực hiện cho thị trường dầu hành giá xăng, dầu theo cơ chế thị trường, việc đưa giá dầu sát hơn với cơ chế thị trường lần này là bước tiếp theo một cách hợp lý xét trên cơ sở nghĩa kinh tế và tâm lý xã hội.” Dân đen hoàn toàn hiểu rằng “cơ chế thị trường” ở Việt Nam nó khác với “cơ chế thị trường” các nước thế nào, chắc hẳn rằng người nước ngoài ta “Nước lên thuyền lên, nước xuống thuyền xuống,” giá thịt gia cầm thì trong nước thế đó; còn xem mình thì “khí thăng khí giáng” theo kiểu “tùy hứng lý qua cửa,” ngoài người ta giảm mà trong nước mình lại tăng, tăng thì nhỡ sóng thần, mà giảm thì nhỡ giá trị nước thế kỷ c.

Hôm nay, đất nước các cửa hàng, công ty đều mở cửa. Tết rồi, ngoài sự nhộn nhịp thị trường thì đâu cũng có thêm cái bàn bày mâm cỗ cúng với khói hương nghi ngút, mùi vàng mã đốt khét bay trong gió.

Ph chuyên bán linh kiện vi tính, tin học Bùi Thị Xuân, Lê Thị Riêng (quận 1) vắng người mua, có mấy ai mua đồ năm đã chuyển ra hàng mua máy tính bao giờ. Bánh trái, hàng quán càng vắng, bánh nhà ăn không hết mà, ra quán làm chi. Một người quen của tôi, ai là nhà chủ chủ cũng năn nỉ ăn giùm bánh chủ. Chủ vốn gốc Bắc, lại theo đạo Phật, nên cúng kiếng theo phong tục miền Bắc. Suốt từ ngày 30 đến ngày mừng 4 Tết, ngày nào chủ cũng cúng ông bà. Mà mâm cỗ cúng phải đủ năm món mặn, món xôi gấc, bánh chủ, không đủ món thì không đủ. Bánh chủ cúng phải bóc vỏ, xắt miếng để ra đĩa. Cúng xong, bê vào tủ lạnh cất. Hôm sau, chủ dọn mâm cỗ mời cúng tiếp. Bận nhóc nhà chủ mãi đi chợ Tết và bận bê, không thêm ăn cỗ nhà. Hết Tết, tủ lạnh nhà chủ đầy nhóc đồ ăn đã cúng mà không ai ăn.

Hôm nay cũng là ngày trẻ con trẻ là trẻ, phụ huynh đưa rước nhóm bạn. Xe cũ bắt đầu ào ào chen lấn nhau, tranh nhau nhích từng bước ngoài đường.

Người lao động khắp cũng cùng nhau đổ về thành phố, các người đến từ Sài Gòn đổ đông nghịt xe các loại, kết nối ngay chân cầu Bình Triệu 2, nơi giáp với bến xe miền Đông là điểm tập trung nhiều các chuyến xe từ miền Trung, miền Bắc quay vào Sài Gòn.

Tôi gọi điện cho mấy người quen, hỏi sao giờ này vắng chỗ ăn trưa mấy đầu cỗ. Họ trả lời, “Đang bắt đầu xe bận phố.” Tôi miền Tây lên Sài Gòn mấy trăm cây số, chỗ ăn uống vui mừng vì mấy có đồ ăn đồ uống cao tốc Trung Lộ gần 39km mà báo chí tăng bậc cấm rẽ trái thì lo xe chuyển vào đó nên vắng đùng đùng liên tục, chuyển nhanh thành ra chuyển chỗ, đồ uống người lái hóa đồ uống dài. Nghe quý bác trên Bộ Giao Thông Vận Tải nói nguyên nhân kẹt xe, nên bánh xe hàng loạt đồ uống cao tốc Trung Lộ là do xe của dân ta kém chất lượng, kích thước tiêu chuẩn rõ ràng mà vắng không đủ tiêu chuẩn lưu thông trên đường cao tốc nên kẹt xe, nên bánh là phải.

Ngành Giao Thông Vận Tải hàng có chịu trách nhiệm gì hết. Tôi nghe mấy bác đó gì thích mà cũng nghĩ hoài không ra một chuyện: Quái thật! Sao cái đồ uống cao tốc mấy ngon như thế, đủ tiêu chuẩn quốc tế như thế mà mấy cái xe đến mấy bậc tập hợp về Việt Nam kém (báo chí nói ra rồi) hàng chịu đi vào đó, đồ mấy cái xe cũ mèm “kích thước tiêu chuẩn mà không đủ tiêu chuẩn” tranh nhau chuyển vô đó làm chi cho tại nạn dài dài?

Nhưng Sài Gòn vắng gay gắt và nóng rát da. Di chuyển ngoài đường ban ngày, nếu không người đi xe đạp thì ai cũng khoác vào người cái áo dài tay thật dày để che nắng, kèm theo khăn trang trùm kín cổ và ngực, găng tay màu sáng, đi tất dày, đi giày kín mít, nhìn ai cũng như Ninja. Người quen gặp nhau ngoài đường chủ biết ai là ai, thây xung quanh mình toàn là “những người

mặt mang hình lâu đ n” đang tr ng tr ng, s n sàng xông vào nhau đ “gi i t a sì-trét” cho kh i cái b c b i trong ng i vì t c đ ng, kh i chào h i nhau, kh i m m c i xã giao chỉ ráo.

Nh ng con đ ng tr c đó l u thông hai chi u, sau khi ngành Giao Thông đã đ u ch nh thành m t chi u và c m b ng c m màu đ to đùng m i đ u đ ng đảng hoàng, v y mà v ng bóng c nh sát giao thông là ng i ta l i ào ào phóng hai chi u nh ch ng có chuy n gì x y ra. Bu n c i nh t là đ ng Nguy n Xí (qu n Bình Th nh), m t đám h n ch c chi c xe máy đi ng c chi u mà còn “nghiêm ch nh” đ ng đèn đ ch qua đ ng n a ch .

Thoáng th y bóng c nh sát áo vàng, áo xanh c các đ n đ ng, ngã ba, ngã t quen thu c. Ch nào các chú cũng c m quy n biên lai lom khom trên yên chi c xe b câu tr ng ghi ghi, xé xé, “đính kèm” theo là m y cô m y c u khác m c áo dân s đ ng bên c nh gãi tai, gãi đ u, m t ng i thì nhăn nhó, ng i thì c i nh. Xem ra, ngày khai tr ng hôm nay “m y chú” nhà mình “làm ăn” đ c nh t.